

Anne Sofie Hammer - Lise Bidstrup

Jagten på nazisternes guld

237 sider

Gyldendal

Som alternativ til at hive deres dreng ud af gymnasiet, som han ikke rigtigt orker, sender forældrene Anton en tur over på den anden side af Atlanten, nemlig til Argentina, hvor han i seks måneder skal gå i skole for at gøre sig klar til livet -, og for at møde nogle af hans slægt i Sydamerika.

Det er meningen, at Anton skal bo hos Ana Marie, der er farfars noget yngre kusine. Hun er god, hjertevarm og pålidelig, og Anton kommer efter nogen skepsis til at befinde sig som en fisk i vandet, og lige med et er han en del af den klasse i Argentina, der betyder noget, har penge og kan noget.

Og så er det altså lige, at Anton finder ud af, at der vist er nogle skjulte bagtanker bag ved det hele, og at farfars flugt til Argentina vist nok havde afsæt i en helt anden historie end den officielle; en flugt fra nazisterne.

Og så må han jo på jagt efter den rigtige historie . . . Som naturligvis ender ud i, at han befinder sig lige midt i en lejr af nazitilhængere i Argentina.

Bogen er velskrevet, med tilpas store bogstaver, så den passer godt til en ungdomsroman, hvor man er hurtigt igennem, og dér hvor det er mest spændende, er man altså desværre, alt, alt for hurtigt forbi.

Et stort naziflag på væggen og en cigarkasse med billede taget i selvsamme stue, som den Anton pludselig befinder sig, og en god portion mod og nysgerrighed er centrale ingredienser i romanen. I Siges skal det da også, at Anton bliver forelsket i den smukke Guada, der er både støttende, elskelig og humoristisk i sit samvær.

Bogen kan også, just for the record, bruges til skoletrætte børn, hvis forældre måske kan overbevises om, at der er måske er en anden vej at gå end den slagte og for mange

gumpetunge vej gennem uddannelsessystemet.

Måske ikke en jagt på nazisternes guld men så meget andet i livet.